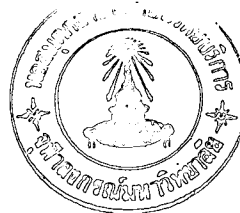

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มบุคคลที่คัดเลือกเพื่อการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสูญเสียการได้ยินของบุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก (ยกเว้นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสร้างเครื่องสุขภัณฑ์) ซึ่งเข้าปฏิบัติงานในขณะที่มีอายุไม่เกิน 27 ปีบริบูรณ์ จำนวน 48 คน โดยเปรียบเทียบกับการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานในบริเวณสำนักงาน การเดินหนังสือ หรือเป็นคณงานขนส่งของ ซึ่งในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณสำนักงาน จำนวน 34 คน รวมเป็นจำนวนของบุคคลที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 82 คน

บุคคลที่ทำการศึกษาวิจัยเป็นชายทั้งสิ้น ไม่เคยปฏิบัติงานที่มีเสียงดังในโรงงานหรือในการประกอบอาชีพอื่น ๆ มาก่อนและมีส่วนประกอบของหูที่ใช้ในการรับฟังเสียงครบถ้วน

2. เสียงในบริเวณสถานที่ทำงาน

ก. เสียงที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กได้รับ

เสียงที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กได้รับ ส่วนใหญ่เกิดจากการตีเหล็กโดยการใช้เครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ เช่นการตีเหล็กด้วยฆ้อนมือ ฆ้อนปอนด์ และฆ้อนลม เป็นต้น และเสียงจากการทำงานของเครื่องจักรเครื่องกลต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดเสียงในระหว่างการทำงานที่มีระดับความดันรวมของเสียงระหว่าง 90-94 dB (A)

(รายละเอียดในตารางที่ 9)

ระยะเวลาที่ได้รับเสียงในระหว่างการทำงาน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กจะได้รับจากการปฏิบัติงานสัปดาห์ละ 6 วัน และวันละ 7 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลาที่ได้รับเสียงจากการปฏิบัติงานทั้งสิ้นสัปดาห์ละ 42 ชั่วโมง

หมายเหตุ ระยะเวลาการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก จะมีการปฏิบัติงานสัปดาห์ละ 6 วัน และวันละ 8 ชั่วโมง ดังนั้นจะต้องปฏิบัติงานสัปดาห์ละ 48 ชั่วโมงในโรงเหล็ก แต่เนื่องจากในการทำเหล็กให้เป็นเหล็กรูปพรรณ จะต้องเผาเหล็กให้ร้อน แดงเสียก่อนที่จะทำการตีเหล็ก ซึ่งจะใช้เวลาในช่วงเช้าก่อนจะทำการตีเหล็กประมาณครึ่งชั่วโมง นอกจากนั้นในช่วง เวลาบ่ายจะ เลิกทำการตีเหล็กให้เป็นเหล็กรูปพรรณก่อนเวลา เลิกงานของโรง เหล็กประมาณครึ่งชั่วโมง เพื่อทำความสะอาด ตรวจสอบเช็คเครื่องมือ การนำชิ้นส่วนของเหล็ก รูปพรรณของเหล็ก รูปพรรณที่ผลิตได้ไปเก็บ ฯลฯ

ดังนั้นเสียงจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก ซึ่งผู้ปฏิบัติงานจะได้รับเสียงสัปดาห์ละ 6 วัน และวันละ 7 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลาที่ได้รับ เสียงจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กสัปดาห์ละ 42 ชั่วโมง

ข. เสียงที่ผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ได้รับ

เสียงที่ผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ได้รับ ส่วนใหญ่เป็นเสียงที่เกิดในบริเวณสำนักงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากการ ปฏิบัติงานในสำนักงาน เช่นเสียงจากการใช้เครื่องพิมพ์ดีด เสียงจากการใช้เครื่องอัดสำเนา เสียงจากการสั่งงาน ปรึกษางาน การพูดคุย เสียงจากการใช้เครื่องโทรศัพท์ในการติดต่อสื่อสาร เป็นต้นส่วนหนึ่ง และเสียงจากการปฏิบัติงานซึ่งมีการใช้เครื่องมือเครื่องจักรซึ่งก่อให้เกิดเสียงดัง ในบริเวณใกล้เคียง ตลอดจนเสียงจากการคมนาคมขนส่งของขบวนรถ (ทั้งทางรถยนต์และรถไฟ) ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งจะก่อให้เกิดเสียงในระหว่างการทำงานซึ่งมีระดับความดัน รวมของเสียง ที่พบเสมอ (ค่าฐานนิยม) 60 dB (A) ระดับความดันรวมของเสียงสูงสุด 68 dB (A) และระดับความดันรวมของเสียงต่ำที่สุด 52 dB (A) (รายละเอียดในตารางที่ 10)

ระยะเวลาที่ได้รับเสียงในระหว่างการทำงาน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานใน บริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ได้รับจากการปฏิบัติงาน สัปดาห์ละ 6 วัน และวันละ 8 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลาที่ได้รับเสียงจากการปฏิบัติงานทั้งสิ้นสัปดาห์ละ 48 ชั่วโมง

3. ในสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติ น่าจะสามารถก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินได้

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นทราบว่า สภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติน่า จะสามารถก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินได้ เพราะ

ในบุคคลที่ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ในขณะที่มีอายุ 27 ปีบริบูรณ์ จะพบว่ามีการสูญเสียการได้ยินที่ความถี่ 250 500 1,000 2,000 3,000 4,000 6,000 Hz (กราฟรูปที่ 4-10) เมื่อเปรียบเทียบกับการสูญเสียการได้ยินของบุคคลซึ่งมีสภาพของระบบการรับฟังเสียงเป็นปกติและปราศจากสมรรถฐานของโรคหรือเหตุการณ์ ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อการรับฟังเสียง ที่คิดตาม ISO Recommendation R226 และพบว่า การสูญเสียการได้ยินจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น

ในกรณีของบุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก ในขณะที่เริ่มเข้ามาปฏิบัติงาน จะพบว่ามีการสูญเสียการได้ยินที่ความถี่ 250 500 1,000 2,000 3,000 4,000 6,000 Hz (กราฟรูปที่ 4-10) เมื่อเปรียบเทียบกับการสูญเสียการได้ยินของบุคคลซึ่งมีสภาพของระบบการรับฟังเสียงเป็นปกติและปราศจากสมรรถฐานของโรค หรือเหตุการณ์ ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อระบบการรับฟังเสียง ที่คิดตาม ISO Recommendation R226

4. เสียงที่ได้รับในระหว่างการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก ซึ่งมีระดับความดันรวมของเสียงระหว่าง 90-94 dB (A) น่าจะสามารถก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานได้

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เสียงที่ได้รับในระหว่างการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก น่าจะสามารถก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานได้ เพราะ

เมื่อเปรียบเทียบการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กกับการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) จะพบว่าเมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กจะเพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ดังนี้

ที่ความถี่ 3,000 4,000 และ 6,000 Hz (กราฟรูปที่ 8-10) จะพบว่า การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กจะมีการสูญเสียการได้ยินของหูทั้ง 2 ข้างเพิ่มขึ้นมากกว่าการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ซึ่งแสดงว่าเสียงจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก น่าจะก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินของหูทั้ง 2 ข้างของผู้ปฏิบัติงานที่ความถี่ 3,000 4,000 และ 6,000 Hz ได้

ที่ความถี่ 2,000 Hz (กราฟรูปที่ 7) จะพบว่า การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก จะมีการสูญเสียการได้ยินของหูข้างขวาเพิ่มขึ้นมากกว่าการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ซึ่งแสดงว่าเสียงจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก น่าจะก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินของหูข้างขวาของผู้ปฏิบัติงานที่ความถี่ 2,000 Hz ได้ แต่ถ้าพิจารณาตามมาตรฐาน ISO 1964 จะสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยของขีดเริ่มของการได้ยินของบุคคลทั้งสองกลุ่มในทางการแพทย์ยังอยู่ในเกณฑ์ปกติ

5. เสียงที่ได้รับในระหว่างการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก
ซึ่งมีระดับความดันรวมของเสียงระหว่าง 90-94 dB (A) น่าจะมีผลต่อการสูญเสียการได้ยินของ
ผู้ปฏิบัติงานในบางความถี่น้อยกว่าการสูญเสียการได้ยิน เนื่องจากสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม)

ผลจากการศึกษารายครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เสียงที่ได้รับในระหว่างการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก น่าจะมีผลต่อการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบางความถี่น้อยกว่าการสูญเสียการได้ยินเนื่องจากสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) เพราะ

เมื่อเปรียบเทียบการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก กับการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) จะพบว่าเมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในโรงเหล็กจะเพิ่มขึ้นน้อยกว่าการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ดังนี้

ที่ความถี่ 250 500 และ 1,000 Hz (กราฟรูปที่ 4-6) จะพบว่า การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็กจะมีการสูญเสียการได้ยินของหูทั้ง 2 ข้างเพิ่มขึ้นน้อยกว่าการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับ

ความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ซึ่งแสดงว่าเสียงที่ได้รับจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก น่าจะมีผลต่อการสูญเสียการได้ยินของหูทั้ง 2 ข้างของผู้ปฏิบัติงาน น้อยกว่าการสูญเสียการได้ยินของบุคคลเนื่องจากสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ที่ความถี่ 250 500 และ 1,000 Hz

ที่ความถี่ 2,000 Hz (กราฟรูปที่ 7) จะพบว่า การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก จะมีการสูญเสียการได้ยินของหูข้างซ้ายเพิ่มขึ้นน้อยกว่า การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ซึ่งแสดงว่าเสียงที่ได้รับจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก น่าจะมีผลต่อการสูญเสียการได้ยินของหูข้างซ้ายของผู้ปฏิบัติงาน น้อยกว่าการสูญเสียการได้ยินของบุคคลเนื่องจากสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ที่ความถี่ 2,000 Hz

6. การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก
ซึ่งมีระดับความดันรวมของเสียงระหว่าง 90-94 dB (A) เมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น
ปรากฏว่า

ที่ความถี่ 250 และ 500 Hz เมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น การสูญเสียการได้ยินของหูข้างขวาของผู้ปฏิบัติงานจะเพิ่มขึ้น แต่การสูญเสียการได้ยินของหูข้างซ้ายจะคงเดิม (กราฟรูปที่ 4 และ 5)

ที่ความถี่ 1,000 2,000 3,000 4,000 และ 6,000 Hz เมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น การสูญเสียการได้ยินของหูทั้ง 2 ข้างจะเพิ่มมากขึ้น (กราฟรูปที่ 6-10)

7. การสูญเสียการได้ยินในช่วงความถี่ของการสนทนา (500 1,000 2,000 Hz)

เมื่อพิจารณาถึงการสูญเสียการได้ยินในช่วงความถี่ของการสนทนา (500 1,000 และ 2,000 Hz) (กราฟรูปที่ 11) ของผู้เข้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก (เฉพาะพวกที่เข้าปฏิบัติงานในขณะที่มีอายุไม่เกิน 27 ปีบริบูรณ์) จะเท่ากับการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) แต่จะมากกว่าการสูญเสียการได้ยินของบุคคลซึ่งมีสภาพของระบบการรับฟังเสียงเป็นปกติและปราศจากสมรรถนะของโรค หรือเหตุการณ์ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อการรับฟังเสียงที่คิดตาม ISO Recommendation R226 ซึ่งแสดงว่าสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติ จะสามารถก่อให้เกิดการสูญเสีย

การได้ยินในช่วงความถี่ของการสนทนา (500 1,000 และ 2,000 Hz) ได้

เมื่อเปรียบเทียบการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำ เกล็กรูปพรรณ ในโรงเหล็กกับการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) เมื่อมีระยะเวลาการปฏิบัติงานนานมากขึ้น ในระยะแรก การสูญเสียการได้ยิน ในช่วงความถี่ของการสนทนา (500 1,000 และ 2,000 Hz) ของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณ ที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) จะเกิดขึ้นก่อน ส่วนการสูญเสียการได้ยิน ของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำ เกล็กรูปพรรณในโรงเหล็กจะเกิดขึ้นทีหลัง แต่จะมีอัตราการสูญเสีย การได้ยินมากกว่าเล็กน้อย แสดงว่าสภาพแวดล้อม ในการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) น่าจะมีผลต่อ การสูญเสียการได้ยินในช่วงความถี่ของการสนทนา (500 1,000 และ 2,000 Hz) มากกว่า ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำ เกล็กรูปพรรณในโรงเหล็กในระยะแรก จึงปรากฏการสูญเสียการได้ยิน ของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ขึ้นก่อน แต่ต่อมา เมื่อบุคคลมีระยะเวลาการปฏิบัติงานและอายุเพิ่มมากขึ้น ความเสื่อมของส่วนต่าง ๆ ในการรับฟัง เสียงน่าจะเกิดมากขึ้นด้วย จนกระทั่งส่วนต่าง ๆ ในการรับฟังเสียงของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำ เกล็กรูปพรรณในโรงเหล็กเสื่อมลงถึงจุดหนึ่งความทนทานจะลดลง ดังนั้นเมื่อปรากฏอาการการสูญเสีย การได้ยินขึ้น การสูญเสียการได้ยินจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่าผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดัน รวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของเสียงที่ได้รับในระหว่างการทำงานน่าจะ มีผลทำให้เกิดการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำ เกล็กรูปพรรณในโรงเหล็ก เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันรวมของเสียงไม่เกิน 85 dB (A) เล็กน้อย (กราฟรูปที่ 11)

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงงาน

1. พยายามเลือกใช้เครื่องมือเครื่องจักรซึ่งก่อให้เกิดเสียงดังในระหว่างการทำงานน้อยที่สุด
2. บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดี เพราะเครื่องมือเครื่องจักรซึ่งอยู่ในสภาพที่ชำรุด อาจก่อให้เกิดเสียงในระหว่างการทำงานมากกว่าที่ควรได้

3. ทาวิธีการปรับปรุงเครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดเสียงในระหว่างการทำงานลดน้อยลง โดยประสิทธิภาพในการทำงานไม่ลดลงหรือลดลงไม่มากนัก

4. การออกแบบแปลนอาคารและการเลือกใช้วัสดุก่อสร้างที่ถูกต้อง จะช่วยลดความดังของเสียงในสถานที่ทำงานลงได้

5. แนะนำให้คนงานทราบถึงอันตรายของเสียงในบริเวณสถานประกอบการ เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่อาจก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินได้ วิธีป้องกันและลดอันตรายจากการได้รับเสียงดังซึ่งอาจก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยิน

6. ควรมีการจัดหาเครื่องป้องกันเสียงเฉพาะคน ซึ่งอาจเป็นชนิดใส่เข้าไปในหูหรือชนิดครอบหูก็ได้ พร้อมทั้งแนะนำถึงประโยชน์และวิธีการใช้ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในบริเวณโรงเหล็ก

7. ควรจัดให้มีการตรวจการรับฟังเสียงของบุคคลที่เข้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำเหล็กหล่อในโรงเหล็กนี้ ในขณะที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานและการตรวจการรับฟังเสียงของผู้ปฏิบัติงานทุกคนเป็นระยะ ๆ โดยอาจตรวจทุกปี เพื่อให้ทราบว่า การสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานรายใดเป็นประการใด ในกรณีที่พบว่าผู้ปฏิบัติงานรายใดมีการสูญเสียการได้ยินเกิดขึ้นมาก ควรจะพิจารณาย้ายผู้ปฏิบัติงานรายนั้นไปทำงานในหน้าที่อื่นที่มีเสียงดังน้อยกว่า

8. ควรจัดให้มีการพักในระหว่างการปฏิบัติงานให้บ่อยครั้งขึ้น และในระหว่างช่วงเวลาที่พักจะต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานออกไปเสียให้พ้นจากบริเวณที่มีเสียงดัง เช่นอาจจัดให้ผู้ปฏิบัติงานเปลี่ยนกันออกไปพักนอกอาคารสถานประกอบการสลับกันไปคนละประมาณ 5 นาที ภายหลังจากการปฏิบัติงานในวันนั้นมา 2 ชั่วโมง ก็จะช่วยลดการสูญเสียการได้ยินลงได้มาก

ข. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในขั้นต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการทำเหล็กหล่อในโรงเหล็กภายหลังจากการปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลา 10 ปีของผู้ปฏิบัติงานแต่ละบุคคล ในสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ หรือในการประกอบอาชีพที่มีเสียงดังต่าง ๆ เช่นการขับรถสามล้อเครื่อง เป็นต้น ภายหลังจากการปฏิบัติงานดังกล่าวนั้นมาเป็นระยะเวลา

10 ปี ของผู้ปฏิบัติงานแต่ละบุคคล ในสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติ

3. ควรมีการศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ หรือในการประกอบอาชีพที่มีเสียงดังต่าง ๆ ของผู้ปฏิบัติงาน ในสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติ

4. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของการสูญเสียการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีระดับความดันของเสียงต่าง ๆ ในสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติ

5. การศึกษาวิจัยตามข้อ 1-4 ถ้ากระทำโดยผู้มีความชำนาญและนำไปศึกษาวิจัยร่วมกับข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสูญเสียการได้ยินในกรณีอื่น ๆ ที่มีผู้ทำการศึกษาวินิจฉัยเอาไว้ จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดระดับความดันของเสียงที่ได้รับในระหว่างการปฏิบัติงานซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดการสูญเสียการได้ยินได้มากกว่าการสูญเสียการได้ยินซึ่งเกิดจากสภาพการดำรงชีวิต (สิ่งแวดล้อม) ตามปกติของคนไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย